Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda (Editors)
CONVERGENT DISCOURSES. Exploring the Contexts of Communication
Arhipelag XXI Press, Tîrgu Mureș, 2016
ISBN: 978-606-8624-17-4
Section: Language and Discourse

INDIRECT OBJECT WITH PREPOSITION OR PREPOSITIONAL OBJECT

Claudia Leah

Assist. Prof., PhD, University of Oradea

Abstract : The Indirect Object and the Prepositional Object are two syntactic functions which, up to a point, may overlap or not. Dealing with such a well-known, probably overdiscussed grammatical issue - Indirect vs. Prepositional Object - this paper tries to emphasize the idea that in the Romanian grammar, some aspects of the two syntactic functions are not easy to define, understand and use, which leads to ambiguity and confusions. In this paper we try to identify and highlight some basic grammatical characteristics and structures, in order to show that Indirect Objects and Prepositional Objects have distinctive features and can be regarded and focussed upon from different perspectives.

Keywords: case, feature, function, indirect object, prepositional object.

Complementul indirect şi complementul prepoziţional sunt două funcţii sintactice, ale căror caracteristici se pot suprapune, până la un punct, sau nu. Această problemă, îndelung dezbătută, continuă să stârnească unele controverse, mai ales că, unele aspecte, nefiind uşor de definit, de înţeles sau de folosit corect, duc la ambiguitate sau chiar la confuzie. Acest lucru se datorează, nu în exclusivitate, dar in mare parte, faptului că cele două funcţii sintactice pot fi abordate diferit:

- *tradiţional*, după Gramatica limbii române (Gramatica Academiei), publicată mai intâi în 1963, revizuită, adăugită şi reeditată mai apoi în, 1966 (coordonator acad. Alexandru Graur) şi după multe alte lucrări publicate în anii imediat următori.
- *modern*, după Gramatica limbii române *(GALR- Gramatica academică a limbii române)* publicată mai intâi în 2005 şi revizuită în 2008 (coordonator Valeria Guţu Romalo) şi după alte lucrări, relativ puţine, apărute până în prezent.

Din punct de vedere tradiţional, din definiţia complementului indirect se conturează două aspecte:

BDD-A25404 © 2016 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:48:32 UTC)

- este partea secundară de propoziţie care determină un verb, adverb, adjectiv sau interjecţie şi arată obiectul sau persoana căruia i se atribuie o acţiune, însuşire;
- este partea secundară de propoziţie care determină un verb, adverb, adjectiv sau interjecţie şi arată la cine se referă o acţiune sau o însuşire, obiectul asupra căruia se răsfrânge în mod indirect acţiunea.

Din această perspectivă, complementul indirect poate sta în cazul dativ sau, dacă e precedat de prepoziţie, în cazurile genitiv şi acuzativ.

De ex: ***I**-am dat **lui Mihai** o carte.*

(un complement indirect exprimat prin pronume personal, care anticipează complementul indirect exprimat prin substantiv articulat, amândouă în cazul dativ, determinând un verb tranzitiv)

*Am luptat intotdeauna **împotriva prejudecăţilor**.*

*Se gândeşte **la vacanţă** pentru că îşi aduce aminte cu drag **de vara** trecută.*

*Părul ei mirosea **a busuioc**.*

*S-a saturat **de spus** minciuni.*

(un complement indirect în genitiv cu prepoziţie, trei complemente indirecte în acuzativ cu prepoziţie şi unul exprimat prin verb la supin, care determină verbe intranzitive, respectiv o locuţiune verbală intranzitivă).

*Am vorbit **cu cele două despre absenţele** de la şcoală.*

***Din albă** s-a făcut roşie ca focul de supărare.*

(complemente indirecte în acuzativ cu prepoziţie, unul exprimat prin numeral, al doilea prin substantiv, iar cel de-al treilea prin adjectiv cu prepoziţie obligatorie)

*Am adus cartea utilă **elevilor** pentru a înţelege mai bine noile noţiuni.*

*Copilul fusese sigur **de venirea** mea şi zâmbea, dornic **de joacă.***

(complemente indirecte în dativ, respectiv în acuzativ cu prepoziţie, care determină un adjectiv)

*Şcoala cea nouă a fost construită mai aproape **de bibliotecă**.*

*El era singurul pe care îl simţeam aproape **sufletului** meu.*

BDD-A25404 © 2016 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:48:32 UTC)

(complemente indirecte în acuzativ cu prepoziţie, respectiv în dativ, care determină un adverb)

*Vai **de tine** ce-ai ajuns!*

*Bravo **lui**! A ajuns ce şi-a dorit!*

(un complement direct în acuzativ cu prepoziţie şi unul în dativ, care determină o interjecţie).

Există situaţii în care verbe care cer complemente indirecte în dativ, acceptă construcţii prepoziţionale în acuzativ, atunci când complementul indirect este precedat fie de numerale, fie de adjective nehotărâte de tipul *tot, toată* etc.

Ex. *Au dat premii tuturor **participanţilor***. (dativ)

dar *Au dat premii **la** toată **lumea.*** (acuzativ)

*Au dat invitaţii **celor** patru **colegi***. (adică tutror colegilor pe care îi are -dativ)

dar *Au dat invitaţii **la** patru **colegi***.(adică unui număr limitat de colegi - acuzativ)

În unele cazuri, complementul indirect în acuzativ cu prepoziţie se poate apropia de nuanţa unui complement circumstanţial sau este considerat un complement circumstanţial:

De ex: *Mă uitam cu atenţie **la tablă***. (loc)

*Era încântată **de venirea** ta*. (cauză)

*Mama s-ar bucura mult **de venirea** ta*. (condiţie)

*Am plecat la teatru **cu Mihai***. (sociativ)

Uneori, aceeaşi formă dativală de complement indirect a unui pronume relativ, în contexte diferite, îşi schimbă funcţia sintactică.

De ex: *Ştiu **cui** ai dat cartea.* (complement indirect în dativ)

*I-am dat cartea **cui** a cerut-o*. (subiect în cazul dativ provenit din îmbinarea a două forme cazuale cu funcţii sintactice diferite, şi anume:

BDD-A25404 © 2016 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:48:32 UTC)

I-am dat cartea ***celui care*** *a cerut-o.* - unde *celui*-complement indirect în dativ şi *care*-subiect în nominativ, forme care combinându-se au dat *cui*, cu formă de dativ şi funcţie de subiect.)

În abordarea modernă a GALR multora dintre aspectele şi precizările din gramaticile tradiţionale le iau locul definiţii, clasificări şi exemple privite dintr-o cu totul altă perspectivă, mai apropiată de viziunea lingvistică a altor limbi, în special a limbii engleze.

Astfel noţiunea de complement indirect este mult restrânsa, unele dintre caracteristicile complementului prepoziţional fiind atribuite altor funcţii sintactice.

În noua gramatică academică (GALR II, 2005: 397), complementul indirect este definit ca fiind un component actanţial al grupului verbal care reprezintă destinatarul sau beneficiarul procesului codificat prin verb şi este exprimat:

- numai prin cliticul pronominal în dativ ;
  De ex : ***Îi*** *ofer un buchet de flori.*
- Numai prin nominal, care poate fi substantiv, pronume non-clitic, numeral în dativ fără prepoziţie ;
  De ex : *Ofer recompensă* ***copilului/ acestora/celor doi.***
- Prin nominal coocurent cu un clitic pronominal coreferenţial, amândouă în dativ ;
  De ex : ***Le*** *ofer recompensă* ***copiilor/ acestora/celor doi.***

Vorbind despre tremenii regenţi, cum erau numiţi în abordarea tradiţională, în accepţiunea modernă, se afirmă că un complement indirect se actualizează în grupul verbal, interjecţional, adjectival sau adverbial, ca termen subordonat aflat într-o relaţie de dependenţă stabilită cu centrul grupului. (GALR II, 2005: 397)

Complementul indirect poate fi :

- un constituent obligatoriu al grupului verbal, adjectival sau adverbial, neputând fi omis
  Ex : *Nu-****ţi*** *dau socoteală*. (constituent obligatoriu în grup verbal)
  Îmi *place să citesc*. (constituent obligatoriu în grup verbal)
  Cartea este utilă ***elevilor***. (constituent obligatoriu în grup adjectival)

BDD-A25404 © 2016 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:48:32 UTC)

***Conform recomandărilor**, vom merge la munte*. (constituent obligatoriu în grup adverbial)

Într-un exemplu ca:

Vom acţiona ***conform planului.***

complementul considerat indirect pare sa suprapună caracteristicile unui complement indirect evident (ca în exemplul anterior) cu cele ale unui complement circumstanţial de mod, cerut de verbul *a acţiona*. Acest lucru poate genera confuzie în analiză şi interpretare.

- un constituent facultativ al grupului, în apropierea unor regenţi care nu îl implică matricial şi, prin urmare, poate fi omis.

  Ex: (***Ţi)****-am închis calculatorul.*

  Bravo (***ţie)****!*

  În timpul orei (***ni)*** *s-au povestit multe lucruri interesante.*

În GALR (II, 2005: 399, 416) se fac precizări clare referitoare la alte tipuri de complemente, considerate în gramaticile tradiţionale ca făcând parte din categoria complementului indirect. Este vorba de:

- formele de dativ posesiv, considerate de unii lingvişti ca fiind complemente indirecte, iar de alţii ca fiind atribute pronominale.

  De ex: ***Mi****-a citit toate cărţile.*

(complement indirect sau atribut pronominal-pronume personal, dacă se ia în considerare rolul semantic de posesor al pronumelui personal în dativ: *A citit toate cărţile* ***mele)***

Îmi *învăţ lecţiile.*

(complement indirect sau atribut pronominal-pronume reflexiv, dacă se ia în considerare rolul semantic de posesor al pronumelui reflexiv în dativ: *Învăţ lecţiile* ***mele)***

Construcţiile de acest fel, cu dativul posesiv sunt considerate în abordarea modernă drept complemente posesive, caracterizate prin faptul că prezenţa lor în enunţ este condiţionată de coocurenţa cu un substantiv subordonat aceluiaşi verb şi că rolul semantic de Posesor nu le este conferit de verbul regent, ci este impus de substantivul coocurent.

BDD-A25404 © 2016 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:48:32 UTC)

- complementele indirecte în acuzativ, în primul rând, dar şi cele din genitiv, cu prepoziţie sunt separate de categoria complementului indirect şi definite, descrise, prezentate drept complemente prepoziţionale care se constituie în componente actanţiale al grupului verbal cu semantică diversă.

Necesitatea delimitării complementului prepoziţional de cel indirect a apărut nu pentru că se pot distinge elemente comune între cele două tipuri de complemente, cum ar fi că: sunt constituenţi ai aceloraşi grupuri (verbal, adjectival, adverbial şi interjecţional; sunt actanţi cu regim şi roluri semantice impuse de verb; au unele roluri semantice comune, pot fi constituenţi obligatorii sau facultativi ai grupului etc., ci din cauza deosebirilor identificabile între complementul indirect şi cel prepoziţional, deosebiri care se referă, de exemplu, la faptul că pentru complementul indirect, grupul prepoziţional este doar o realizare marginală, în timp ce pentru celălalt complement este o realizare prototipică, la regimul sintactic (cazul dativ pentru complementul indirect şi cel acuzativ, respectiv genitiv prepoziţional pentru complementul prepoziţional) şi la posibilitatea de dublare / nedublare prin clitic a celor două poziţii sintactice etc.

Cele două complemente pot coexista în acelaşi enunţ şi pot avea acelaşi termen regent, dar nu pot fi coordonate.

De ex : ***Iti*** *povestesc mai târziu* ***despre experienţa*** *de săptămâna trecută.*

Aceste versuri ***îmi*** *amintesc* ***de*** *prima* ***carte*** *citită.*

Credem că separarea celor două complemente s-a produs şi sub influenţa unor aspecte gramaticale specifice limbii engleze, clar formulate. (Leah, 2009). În gramatica limbii engleze, complementul indirect, cu sau fără prepoziţie, stă doar în cazul dativ ; orice structură prepoziţională, subordonată unui verb care cere o anumită prepoziţie, ocupă poziţia sintactică de complement prepoziţional. În limba română, această caracteristică s-a extins şi la alte părţi de vorbire care cer o prepoziţie, structurile prepoziţionale subordonate acestora fiind considerate tot complemente prepoziţionale.

De ex : *Era sigur* ***de venirea*** *noastră.*

BDD-A25404 © 2016 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:48:32 UTC)

*Interesat **de muzică**, mergea adesea la Operă.*

*E foarte bun **la matematică**.*

(prepoziţiile sunt cerute de adjectivele sigur, convins, bun, iar structurile prepoziţionale sunt complemente prepoziţionale) In limba engleză, în exemple similare :

*He was sure **of our arrival**.*

*(Being) Interested **in music**, he often went to the Opera.*

*He is very good **at maths**.*

Deoarecce prepoziţiile sunt cerute de un adjectiv regent, structurile prepoziţionale au funcţia sintactică de Adjective Complement (Complementul adjectivului).

În concluzie, putem afirma că nu putem vorbi de complement indirect decât în cazul dativ, exceptând dativul posesiv specific complementului posesiv, dativul etic (fără funcţie sintactică) sau cel locativ specific complementului circumstanţial de loc. Pe de altă parte, toate complementele indirecte cu prepoziţie, în acuzativ sau genitiv din gramatica tradiţională fac parte, în GALR din categoria complementelor prepoziţionale.

Toate aceste schimbări (şi multe altele) de abordare a problemelor de gramatică a limbii române, precum şi pătrunderea, uneori uşor forţată, a unor concepte specifice gramaticii altor limbi (în special engleza), fac dificilă, ambiguă şi pe alocuri confuză înţelegerea, însuşirea şi transmiterea noţiunilor prezentate în GALR.

Intr-un document apărut pe un site (www.academiaromana.ro/ grafieLimbaRomana /doc/GALR -Academie.doc,), *Gabriela Pană Dindelegan sublinia importanţa apariţiei unei gramatici noi, incitante, problematizate, atente la uzul lingvistic şi preciza că GALR nu este o gramatică de tip şcolar, ci o gramatică academică şi că, pentru a se evita orice confuzie sau dificultate de înţelegere, se recomandă ca în modul de predare să se plece de la gramatica tradiţională, de bază, inserându-se elemente noi, din noua gramatică sau, cu un oarecare efort, să se adapteze GALR la necesităţile şcolare..*

BDD-A25404 © 2016 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:48:32 UTC)

BIBLIOGRAPHY:

- Avram Mioara, 1997, *Gramatica pentru toţi*, ediţia a II-a, Bucureşti, Ed. Humanitas.
- Brâncuş, G, Saramandu, Manuela ,2001, *Morfologia limbii române,* Bucureşti, Ed. Credis.
- Cornilescu, Alexandra, 2003, *Complementation in English. A Minimalist Approach*, Bucureşti, Ed. Universităţii din Bucureşti.
- Coteanu, I. ,1982, *Gramatica de bază a limbii române,* Bucureşti, Ed. Albatros.
- Craşoveanu, D., 2002, *Categorii sintactice necircumstanţiale*, Timişoara, Ed. Mirton.
- Draşoveanu, D. D. ,1997, *Teze şi antiteze în sintaxa limbii române,* Cluj-Napoca, Ed. Clusium.
- GLR – Academia Română, 1966, *Gramatica limbii române* (coord. Al Graur, Mioara Avram, Laura Vasiliu), I –II, ed. a II-a, Bucureşti,Ed. Academiei Române.
- GALR – Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti", 2005, *Gramatica limbii române* (coord. Valeria Guţu Romalo), I–II, Bucureşti,Ed.Academiei Române.
- Goga, M., 1995, *Gramatica limbii române*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia
- Guţu Romalo, Valeria, 1973, *Sintaxa limbii române. Probleme şi interpretări,* Bucureşti, Ed. Didactică şi Pedagogică.
- Hristea, Th. (coord), 1984, .*Sinteze de limba română*, ediţia a III-a, Bucureşti, Ed.Albatros.
- Irimia, D., 2000, *Gramatica limbii române,* Iaşi, Ed. Polirom,
- Leah, Claudia, 2009, *Corespondenţe gramaticale în engleză şi română*, în Analele Universităţii din Oradea, Ed. Universităţii din Oradea.
- Pană Dindelegan, Gabriela,1992, *Teorie şi analiză gramaticală*, Bucureşti, Ed Coresi.
- Pană Dindelegan, Gabriela ,2003, *Elemente de gramatică. Dificultăţi, controverse, noi interpretări,* Bucureşti, Ed. Humanitas Educaţional.
- *gramaticalimbiiromane.ro/sintaxa/sintaxa.*
- www.academiaromana.ro/grafieLimbaRomana/doc/GALR-Academie.doc

BDD-A25404 © 2016 "Petru Maior" University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:48:32 UTC)